NN 62/2017 (30.6.2017.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske broj: UsII-52/17-4 od 17. svibnja 2017.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlengi Fellner, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d. iz Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg zastupa Irena Brezovački, dipl. iur., na temelju generalne punomoći, broj: SU-511/2013, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, koju zastupa dr. sc. Dražen Lučić, u predmetu radi prisilnog izvršenja rješenja, na sjednici vijeća održanoj 17. svibnja 2017.

presudio je

I. Poništava se rješenje o prisilnom izvršenju klasa: UP/I-344-03/16-11/181, urbroj: 376-10-17-20 od 27. veljače 2017.

II. Ova će se presuda objaviti u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika pod točkom 1. utvrđeno je da je rješenje od 16. veljače 2017. postalo izvršno, točkom 2. utvrđeno je da tuženik nije postupio po tom rješenju, točkom 3. odgovornoj osobi tužitelja Dijani Nijaz Soldo izrečena je novčana kazna u iznosu od 50.000,00 kuna, točkom 4. naloženo je tužitelju i odgovornoj osobi da odmah dostave dokaze o uplati novčane kazne tuženiku, točkom 5. naloženo je tužitelju da u roku od 3 dana postupi po točki 2. izvršnog rješenja iz točke 1. ovog rješenja, a točkom 6. određeno je da će se u slučaju ne postupanja po tom rješenju odgovornoj osobi iz točke 2. izreći novčana kazna u iznosu od 100.00,00 kuna.

Protiv ovog rješenja tužitelj je podnio tužbu zbog bitne povrede pravila postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno odnosno nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Posebno se poziva na odredbu članka 139. Zakona o općem upravnom postupku jer smatra da zbog neizvršavanja obveza iz zaključka tuženika od 24. studenoga 2016. nije trebalo donositi rješenje o izvršenju kojim se tužitelju izriče novčana kazna. Predlaže da se tužbeni zahtjev usvoji i poništi osporeno rješenje.

Tuženik je dostavio odgovor na tužbu kojim u cijelosti ostaje kod razloga na kojima temelji osporeno rješenje i predlaže da Sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Osporeno rješenje doneseno je pozivom na odredbu članka 142. Zakona o općem upravnom postupku (»Narodne novine« 47/09.) iz razloga što tužitelj nije postupio temeljem rješenja tuženika od 16. veljače 2017. Tim rješenjem tužitelju je naloženo dostavljanje određenih podataka u postupku kojeg tuženik provodi po zahtjevu Grada Paga radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu postavljenu na nekretninama u vlasništvu ili pod upravom Grada Paga te utvrđivanje visine naknade za pravo puta na tim nekretninama. Navedeno rješenje doneseno je nakon što tužitelj nije postupio po zaključku tuženika od 24. studenoga 2016. kojim mu je bilo naloženo da dostavi tražene podatke. Ovo rješenje predstavlja ponovni poziv tužitelju da dostavi određene dokaze te kao takvo nije niti trebalo biti doneseno u obliku rješenja. Radi se o postupovnom pitanju, pozivu za dostavu određenih dokaza, a ne o rješenju koje može biti predmet izvršenja u smislu odredbe članka 139. Zakona o općem upravnom postupku.

Iz navedenih razloga ne radi se o ispunjenju obveze iz rješenja na koje je javnopravno tijelo ovlašteno, na temelju odredbe članka 142. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku, prisiliti izvršenika na ispunjenje novčanom kaznom.

Stoga je na temelju odredbe članka 58. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima (»Narodne novine« 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) Sud odlučio kao pod točkom I. izreke, dok se odluka o objavi presude temelje i na odredbi članka 14. stavka 8. Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine« 73/08., 90/11., 133/12., 80/13. i 171/14.).